

Posudek oponentky diplomové práce

Lucie Uhlířová. 2018. *Komparace mírových iniciativ v Sieře Leone a Libérii*. 86 stran.

Lucie Uhlířová zvolila pro svou diplomovou práci problematiku týkající se řešení občanských válek, jež zkoumá na dvou vybraných případech. Konflikty v Sieře Leone a Libérii patří mezi poměrně hodně zpracovaná témata, nicméně autorka se zaměřila na mírové procesy v těchto státech a jejich vzájemnou komparaci, což je dimenze, která určitý prostor pro vlastní výzkum a závěry poskytuje. Oba případy jsou dobře porovnatelné a autorka jejich výběr jasně vysvětluje v úvodu. Hlavním cílem práce je zjistit, jaké byly hlavní příčiny občanských válek v Sieře Leone a Libérii, jaké mírové iniciativy byly v obou případech využity pro řešení konfliktů a proč byly v Sieře Leone úspěšné, kdežto v Libérii nikoli (s. 12). Teoretickým východiskem práce je model transformace, který vytvořil Kumar Rupesinghe.

Po obsahové stránce hodnotím pozitivně teoreticko-metodologické ukotvení práce, jehož součástí je zdůvodnění výběru dané teoretické koncepce a vymezení komparačních kritérií, na jejichž základě pak autorka provádí komparativní analýzu. Druhá a třetí kapitola jsou spíše deskriptivní a věnují se širším souvislostem a průběhu konfliktů včetně popisu mírového procesu. Vytvářejí tak podklad pro komparativní analýzu ve čtvrté kapitole, kde autorka postupně hodnotí, do jaké míry byla naplněna jednotlivá kritéria, resp. podmínky úspěšné transformace konfliktu a oba případy navzájem porovnává. Tato část práce je klíčová, neboť by měla vést k odpovědím na výzkumné otázky, což se autorce veskrze daří. Vytkla bych snad jen příliš velkou závislost na zvolené teorii, ke které autorka přistupuje dosti nekriticky. Určitý pokus o zhodnocení samotných kritérií a jejich relevantnosti v rámci zkoumaných případů najdeme alespoň v závěru. Autorka zde stručně vysvětluje (s. 74–75), která kritéria považuje za zásadní, a která naopak v Rupesingheho modelu chybí (role politické kultury). Poněkud diskutabilní je ovšem používání pojmu „občanská společnost“ bez bližšího vysvětlení, co tím autorka myslí v případě afrických států.

Z formálního hlediska je práce na dobré úrovni. Občas se v textu objeví jazykové, stylistické a typografické chyby (skloňování, interpunkce, překlepy, shoda přísudku s podmětem – např. s. 56, 57, 60, 74). Citační normu i poznámkový aparát autorka používá správně. Práce čerpá z dostatečného množství relevantních a téměř výhradně cizojazyčných zdrojů. Některé významné publikace zabývající se konflikty v Sieře Leone a Libérii, které mohly ještě zvýšit kvalitu práce, však v textu chybí (např. práce Williama Rena či Paula Richardse),

Celkově považuji práci Lucie Uhlířové za kvalitní komparativní případovou studii, která sleduje vymezené cíle a snaží se systematicky odpovědět na výzkumné otázky. I přes výhrady uvedené výše autorka prokázala schopnost pracovat s teoretickými koncepcemi, aplikovat je na dané případy a formulovat vlastní argumenty a závěry.

Diplomovou práci doporučuji k obhajobě.

V Hradci Králové dne 30. května 2018

Lenka Špičanová